

Nr 50.

Ankom till riksdagens kansli den 5 maj 1917 kl. 1 e. m.

*Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen
angående ändrad användning av ett till anordnande av
jägmästarbostäder av riksdagen anvisat belopp.*

(1:a avd.)

I en till riksdagen den 23 mars 1917 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 136, har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att det av 1916 års riksdag till anordnande av tretton bostadslägenheter åt jägmästare i revir inom Västerbottens och Norrbottens läns lappmarker i huvudsaklig överensstämmelse med domänstyrelsens förslag den 24 mars 1916 såsom kapitalökning för år 1917 för statens domäners fond anvisade belopp av 337,600 kronor må av Kungl. Maj:t användas för anordnande av dylika bostadslägenheter i de av ifrågavarande revir, där sådant synes i första hand erforderligt, utan hinder därav att det anvisade beloppet visat sig icke förslå till alla de avsedda lägenheterna.

I detta ärende har departementschefen till berörda statsrådsprotokoll anført följande:

»Domänstyrelsens nu ifrågavarande framställningar avse beviljande av ökade byggnadsmedel till belopp av 73,900+12,000+11,000 kronor, tillhoppa 96,900 kronor. Då av det beviljade anslaget finnes disponibelt ett belopp av 31,386 kronor — varav dock 27,000 kronor beräknats till jägmästarbostad i Örå revir, som icke inbegripes i domänstyrelsens nu ifrågavarande framställningar, men vars anordnande synes tillvidare kunna uppskjutas — skulle ökade medel krävas till belopp av 65,514 kronor.

Då domänstyrelsens första framställning om ökade byggnadsmedel

inkom till Kungl. Maj:t först i början av februari månad innevarande år, kunde några medel till bestridande av kostnadsökningen icke upptagas i förslaget till riksstat för år 1918.

Att kostnaderna visat sig i verkligheten uppgå till högre belopp än som beräknats, finner jag visserligen ganska förklarligt i betraktande av den våldsamma stegring, som, sedan förslagen upprättats, ägt rum å både arbets- och materialpriser, synnerligast i övre Norrland. Men om ökat byggnadsanslag skall av riksdagen begäras, synes man böra äga någorlunda god säkerhet för att de nya beräkningarna äro tillförlitliga. Jag kan emellertid icke för min del anse de nu framlagda beräkningarna hålla måttet i detta avseende. Jag har nämligen inhämtat, att domänstyrelsen avslagit såväl de vid första entreprenadutbudet inkomna anbuden å jägmästarbostäder i Vinlidens, Vettasjoki och Porjus revir, utan att nya anbud å dessa bostäder därefter infordrats, som ock de vid det förnyade utbudet inkomna anbuden å de övriga fem i styrelsens tablå upptagna bostäderna. Några för anbudsgivaren bindande anbud existera således ej längre. I betraktande av den höjning i anbuden, som nästan överallt ägt rum vid det förnyade utbudet, samt den omständigheten, att någon prissänkning å byggnadsmaterialier och arbete icke sedan dess ägt rum — snarare ytterligare prisökning — synes det mig ganska sannolikt, att ett nytt utbud skall medföra ännu mer höjda pris. Icke desto mindre har domänstyrelsen i den beräkning, som ligger till grund för styrelsens hemställan om anslag, icke höjt prisberäkningen för själva byggnadskostnaden mer än genom avjämnning till närmast högre hundratal kronor. Icke ens för bostäderna i Vinlidens, Vettasjoki och Porjus revir, där blott ett entreprenadutbud skett, har större höjning vidtagits, ehuru erfarenheten från det förnyade utbudet å övriga bostäder synes hava bort giva fullt skäl därtill.

Styrelsens beräkningar över kostnadsökningen beträffande bostäderna i Västra Stensele och Bjurbäckens revir kunna ej närmare bedömas, då endast runda summor angivas och något utbud icke ägt rum.

Med hänsyn till dessa omständigheter måste jag finna det mycket ovisst, att under nuvarande förhållanden ifrågavarande bostäder skola kunna uppföras för det av domänstyrelsen nu beräknade, höjda beloppet. Jag finner mig därför icke kunna tillstyrka, att, även om tillgång å budgeten skulle kunna därtill nu beredas, framställning om ökat anslag avlåtes till riksdagen.

Jag anser mig böra framhålla, att sedan byggnadsplanerna, som ovan nämnts, blivit av Kungl. Maj:t reducerade, någon ytterligare, till

kostnadsminskning ledande inskränkning i dessa planer icke synes kunna vidtagas, annat än möjligen i enstaka detaljer vid arbetets utförande.

Då emellertid åtminstone för några av ifrågavarande jägmästare behovet av att erhålla bostäder är mycket trängande, har jag ansett mig böra taga under övertägande, om icke något sätt kunde utfinnas för att tillmötesgå dessa behov. Jag har därvid funnit det vara lämpligast, att de mest trängande byggnadsbehoven tillgodoses så långt det av riksdagen beviljade anslaget räcker och att frågan om de återstående bostädernas uppförande får bli beroende på förnyad framställning till riksdagen om anvisande av medel därtill. Det bör givetvis tillkomma Kungl. Maj:t att bestämma om vilka bostäder, som nu främst skola komma till utförande, och att i övrigt meddela närmare föreskrifter i ämnet.

Då emellertid riksdagens beslut år 1916 uttryckligen avsåg anordnande av tretton bostadslägenheter, läser en sådan ändring i de anvisade medlens användande icke böra vidtagas utan riksdagens medgivande.»

Då utskottet icke funnit något att erinra mot Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning, får utskottet hemställa,

att förevarande proposition må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 4 maj 1917.

På jordbruksutskottets vägnar:

RAOUL HAMILTON.

Närvarande: se utlåtande nr 48.
